

інтерактивне діалогове навчання, в ході якого здійснюється активна взаємодія викладача і студента, обмін думками та ідеями. Як спеціальна форма пізнавальної діяльності воно передбачає створення комфортних умов навчання, при яких студент відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність, що робить продуктивним сам процес навчання.

ДІЛОВА ГРА ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ МЕТОД У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ У ГАЛУЗІ ЗНАТЬ «ОРГАНІЗАЦІЯ І УПРАВЛІННЯ ОХОРОНОЮ ЗДОРОВ'Я»

С. С. Касинець, І. А. Голованова, В. П. Лисак, Г. А. Оксак

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

Вступ. В вищих навчальних закладах України останні роки активно використовуються нетрадиційні методи навчання, які отримали назву активних методів. Активне навчання формує у майбутніх спеціалістів здатність самостійно набувати знання, формувати творчу активність, розкривати професійно-пізнавальні потреби та інтереси, виробляти здатність вирішувати поставлені задачі, виховувати вміння працювати в колективі. Одним з найбільш ефективних активних методів навчання є ділова гра.

Основна частина. Проводячи аналіз інноваційних технологій в освітньому просторі, можна прийти до висновку, що саме ділова гра як інноваційний метод педагогічної діяльності, забезпечує послідовність, варіативність та індивідуалізацію процесу навчання, що в край необхідно на циклах післядипломної спеціалізації.

Застосування ділової гри у підготовці фахівців з організації охорони здоров'я спрямовано на розвиток умінь аналізувати конкретні практичні ситуації і ухвалювати рішення. В ході гри розвиваються творче мислення (здатність поставити проблему, оцінити ситуацію, висунути можливі варіанти рішення і обрати самий оптимальний варіант) і професійні вміння керівників охорони здоров'я, діяльність яких зводиться до ухвалення рішень.

Гра – це унікальний механізм акумуляції і передачі людиною набутого досвіду. У грі актуалізується, знаходить своє поведінкове виявлення активна позиція її учасників. Саме у грі в розгорнутому вигляді вільно можуть бути реалізовані деякі психологічні особливості особистості. Тому саме для розкриття теми «Культура управління» та психологічні аспекти ділового спілкування необхідно використовувати ділову гру.

Через гру людина накопичує найкращий свій досвід, бо грати – це те ж саме, що й експериментувати. Ділова

Література:

1. Бандурка О. М. Основи педагогічної техніки / О. М. Бандурка, В. О. Тюрина, О. І. Федоренко. – Х. : ТИТУЛ, 2006. – 176 с.

2. Дроздова І. П. Семінарські та практичні заняття для розвитку креативних умінь студентів // Педагогіка вищої та середньої школи. – 2013. – Вип. 37. – С.27-32.

гра – це репетиція професійної діяльності, яка дає змогу практично програти будь-яку конкретну ситуацію відповідно до мети, дозволяє глибше проникнути у психологію стосунків, простежити процедуру створеної ситуації в динаміці, побачити її ніби «зсередини». Для проведення ділової гри штучно створюються ситуації, метою яких є вирішення навчального (виробничого, методичного, управлінського та ін.) завдання.

Використання ділової гри в процесі навчання сприяє скороченню на вивчення теми часу й ефективному застосуванню навчального матеріалу. Процес навчання стає більш творчим та захоплюючим.

Висновки. Таким чином, ділова гра – це аналог професійної культури: чим вона складніше, тим глибше процес становлення професіоналізму учасників гри, тим багатший потенціал професійних можливостей людини. Захоплююча гра, що навчає принципам раціональної організації праці у професії і дає простір для самовираження, стимулює самостійність і активність, потребу у набутті професійних знань і навичок, сприяє системному, цілісному усвідомленню професії і в цьому виявляє всебічну наступність у навчанні.

Література:

1. Атаманюк С. І. Інноваційні методи педагогічної діяльності викладача в вищих навчальних закладах / Атаманюк С.І., Койгушська Г.П., Черненко К. Г. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vchdpu/2012_98_1/Atama.pdf

2. Белкін І. В. Ділові ігри у процесі підготовки фахівців у вищих навчальних закладах / І. В. Белкін // Міжнародна науково-практична конференція – Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України, 2013 – ч.2. – С. 114-119.

ПОБІЧНА ДІЯ ЛІКІВ В ОТОРИНОЛАРИНГОЛОГІЇ – ПРОБЛЕМИ ВИКЛАДАННЯ

Ол. Ом. Кіцера, Ол. Ол. Кіцера

Львівський національний медичний університет імені Данила Галицького

Серед багатьох тисяч ліків (в Україні зареєстровано понад 8000 назв) важко назвати хоча б один, не здатний призводити до побічної дії.

Зростання кількості ліків і поліпрагмазія неодмінно призводять до зростання ризику їх побічної дії. Особливо зросла частота побічних ефектів після впровадження в практику сульфаніламідів (від 0.5 - 1,5% до 15-30% за Р.Паттерсоном і ін., 2000).

Частота ПДЛ в наш час становить:
61,8% -при застосуванні протипухлинних цитостатиків
40,2 – при застосуванні нейролептиків,
28,4% - при застосуванні протитуберкульозних ліків,
10,1% - при застосуванні анальгетиків та анестетиків,
8% - при застосуванні гормональних препаратів,
5,2% -при застосуванні сульфаніламідів.